

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ κας. ΑΝΑΚΡΙΤΡΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
(Ε' Τμήματος)

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΥ Θρασύβουλου - Κωνσταντίνου του Παναγιώτη, κατοίκου Αθήνας, επί της οδού Χάριτος αρ. 31.

1. Καλούμαι ενώπιόν Σας, για να απολογηθώ για τα αδικήματα της διατάραξης ασφάλειας υδάτινης συγκοινωνίας από την οποία προέκυψε θάνατος προσώπων, της πρόκλησης ναυαγίου από την οποία προέκυψε θάνατος προσώπων, της ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή και της σωματικής βλάβης από αμέλεια κατά συρροή.

2. Ευθύς εξαρχής επιθυμώ να εκφράσω τα **ειλικρινή μου συλλυπητήρια** και την **αμέριστη συμπόνια μου** στους παθόντες και στους συγγενείς και οικείους των άτυχων θυμάτων. Είμαι απόλυτα **συγκλονισμένος και συντετριμμένος** από το περιστατικό και μοναδική μου σκέψη και μέλημα είναι να συμπαρασταθώ με κάθε δυνατό τρόπο τόσο στους παθόντες, όσο και στους συγγενείς των άτυχων θυμάτων, προκειμένου να απαλύνω την οδύνη που προεκλήθη σε αυτούς εκ της ακούσιας συμπεριφοράς μου.

A. Σύντομο ιστορικό

1. Την 16^η Αυγούστου 2016 αποφάσισα να μεταβώ με το σκάφος «DUENDE» από το λιμάνι της Αίγινας προς την περιοχή «σπηλιά της φώκιας» στη νησίδα Μονή. Επί του σκάφους ευρίσκοντο και οι φίλοι μου Βενετσιάνος Επαμεινώνδας, Βενετσιάνου Ευθυμία και Θεοδότη Καρακάση. Επισημαίνω ότι μόνο την 16^η Αυγούστου έκανα χρήση του σκάφους και όχι την προηγούμενη ημέρα, ήτοι την 15^η Αυγούστου 2016.

2. Η ταχύτητα με την οποία ταξίδευε το σκάφος «DUENDE» κατά τη στιγμή προ της προσκρούσεως ήταν 21 ν.κ., ήταν δηλαδή ταχύτητα, με την οποία πραγματοποιείτο ασφαλής πλους, αφού με αυτή το σκάφος «πλάναρε», δηλ. ερχόταν σε οριζόντια θέση σε σχέση με την θάλασσα. Άλλωστε το συγκεκριμένο σκάφος, με βάση τα τεχνικά χαρακτηριστικά του και

την ισχύ των εγκατεστημένων σε αυτό προωστηρίων μηχανών, την κατάσταση στην οποία βρισκόταν (γάστρα και έλικες ήταν ήδη καλυμμένες με θαλάσσιους οργανισμούς λόγω της πολυήμερης ακινησίας) και τις συνθήκες φορτώσεως της συγκεκριμένης ημέρας (επιβάτες, συμπληρωμένη δεξαμενή καυσίμων, πλήρεις δεξαμενές πόσιμου νερού, εφόδια, εξοπλισμός κλπ), δεν θα μπορούσε να αναπτύξει ταχύτητα μεγαλύτερη των 28 ν.μ. Ούτε ο ίδιος ανέπτυσσα ποτέ ταχύτητα μεγαλύτερη από αυτή που το συγκεκριμένο σκάφος πλάνανε, ήτοι τα 21 ν.κ., διότι, τότε το «DUENDE» πραγματοποιούσε ασφαλείς και άνετους πλόες, τόσο για εμένα ως κυβερνήτη, όσο και για τους επιβαίνοντες σε αυτό και ήταν η συνήθης ταχύτητα, η οποία προβλέπεται για πλου κρουαζιέρας.

2.α. Ως γνωστόν τα θαλάσσια και λιμναία πλωτά μέσα διακρίνονται από ναυπηγικής απόψεως σε σκάφη εκτοπίσματος και σκάφη πλαναρίσματος, δηλαδή σε σκάφη που κατά την πλεύση τους το μεγαλύτερο τμήμα του πυθμένα τους περιέρχεται σε κατάσταση εκτός εκτοπίσματος εφαιπτόμενο στην επιφάνεια της θάλασσας για την αποφυγή των τριβών.

Τα σκάφη εκτοπίσματος κινούνται εκτοπίζοντας το νερό με την πλώρη τους, ενώ τα σκάφη πλαναρίσματος εξέρχονται κατά μεγάλο τμήμα τους εκτός της θάλασσας και κινούνται εφαιπτόμενα στην επιφάνεια του νερού. Όλα τα ταχύπλοα σκάφη είτε τύπου κρις κραφτ, είτε τύπου καταμαράν της ακτοπλοΐας, είτε τύπου υδροπτερύγων είναι σκάφη πλαναρίσματος.

Το DUENDE αποτελεί χαρακτηριστικό ναυπήγημα με γάστρα πλαναρίσματος αμερικανικής προέλευσης.

Πασίγνωστο χαρακτηριστικό των σκαφών πλαναρίσματος είναι ότι κατά την κίνηση τους με χαμηλές ταχύτητες βυθίζεται η πρύμη τους στο νερό και αναπόφευκτα ανασηκώνεται η πλώρη τους από την επιφάνεια της θάλασσας. Κατά τη σταδιακή αύξηση της ταχύτητας ανασηκώνεται η πρύμη με αποτέλεσμα να χαμηλώσει η πλώρη και το σκάφος να αρχίσει να πλέει σε ισόρροπη κατάσταση καθόλο το μήκος του εφαιπτόμενο στην επιφάνεια της θάλασσας. Κατά συνέπεια η πλώρη είναι ανασηκωμένη σε ταχύπλοο σκάφος το οποίο κινείται με χαμηλή ταχύτητα γιατί δεν έχει ακόμη ‘πλανάρει’. Σε κάθε περίπτωση σε όλες τις τιμές ταχύτητας που υπερβαίνουν το σημείο πλαναρίσματος η πλώρη του σκάφους βρίσκεται σε παράλληλη θέση ως προς την επιφάνεια της θάλασσας και δεν είναι ανασηκωμένη.

Όλα τα ταχύπλοα σκάφη ανάλογα με το ναυπηγικό σχεδιασμό τους (υδροστατικές γραμμές) και την εγκατεστημένη ισχύ των κινητήρων τους πλανάρουν σε συγκεκριμένη ταχύτητα. Άλλα πλανάρουν στους 17-18 ν.κ και άλλα στους 20-21 ν.κ. Το DUENDE

πλανάρει στους 21 ν.κ. που αποτελεί τη συνηθισμένη ταχύτητα ταξιδιού για τον ασφαλή πλου

Κατά το χρόνο της σύγκρουσης το DUENDE κινείται με την ελάχιστη ταχύτητα πλαναρίσματος δηλαδή εκείνη των 21 ν.κ. και όχι με οποιαδήποτε άλλη ταχύτητα.

Στην πραγματικότητα στην κατάσταση πλαναρίσματος δεν είναι ανασηκωμένη η πλώρη αλλά ολόκληρο το ναυπήγημα το οποίο κινείται σε κατάσταση ‘‘εκτός εκτοπίσματος’’.

2.γ. Το ANTONIA αποτελούσε ναυπήγημα εκτοπίσματος μεγάλου βάρους και λόγω των υλικών κατασκευής του και εξαιτίας της ογκώδους πετρελαιομηχανής του αλλά προεχόντως λόγω του μεγάλου αριθμού των προσώπων που επέβαιναν σ’αυτό κατά το χρόνο του συμβάντος. Κατά συνέπεια λόγω του μεταφερόμενου βάρους είχε αυξηθεί η τιμή εμβάπτισης του στο νερό με αναπόφευκτη συνέπεια τη μείωση του ύψους των εξάλων του.

Κατά το χρόνο, λοιπόν, της υλικής επαφής των δύο ναυπηγημάτων το ένα εξ αυτών ήταν παραβυθισμένο και το άλλο κινείται εκτός εκτοπίσματος. Αυτό εξηγεί το γεγονός της υπερπήδησης του ANTONIA από το DUENDE το οποίο δεν ήρθε σε επαφή με τα έξαλα του ANTONIA αλλά με τις υπερκατασκευές του που βρίσκονταν σε υψηλότερο σημείο της υπέρβαρης γάστρας.

3. Οι Διεθνείς Κανονισμοί Αποφυγής Σύγκρουσης στη θάλασσα (ΔΣ Λονδίνου 1972 – κύρωση από Ελλάδα) ΝΔ 9374 – ΦΕΚ 293 Α/74 σε συνδυασμό Π.Δ94/77 και λοιπά τροποποιητικά Π.Δ, που υπερισχύουν κατά το σύνταγμα των εθνικών νόμων πουθενά δεν κάνουν λόγο για υψηλή ή χαμηλή ταχύτητα. **Ο όρος που χρησιμοποιείται στο νόμο είναι εκείνος της ασφαλούς ταχύτητας χωρίς να διακρίνεται αυτή σε υψηλή ή χαμηλή.**

Ως ασφαλής ταχύτητα νοείται η ταχύτητα εκείνη, με την οποία κάποιο αυτοκινούμενο μέσο ανάλογα με τα ναυπηγικά του χαρακτηριστικά μπορεί να κινείται με ασφάλεια, δηλαδή να μπορεί να πηδαλιουχηθεί αποτελεσματικά κατά τη βούληση του χειριστού του, ο οποίος θα πρέπει να μπορεί, από τη θέση πηδαλιουχίας να έχει πανοραμική θέα του θαλάσσιου χώρου στο οποίο ναυσιπλοεί.

Ένα ταχύπλοο σκάφος πλαναρίσματος κινείται με ασφάλεια όταν κινείται με το ελάχιστο όριο της ταχύτητας πλαναρίσματος. Αυτή επιτρέπει στην πλώρη του να μην είναι ανασηκωμένη ώστε ο χειριστής να έχει ανεμπόδιση θέα του χώρου που κινείται και παράλληλα να μπορεί να μεταβάλει πορεία αποτελεσματικά.

Ο ισχυρισμός περί ανασηκωμένης πλώρης του DUENDE εάν ήθελε εκληφθεί ως υπαρκτή κατάσταση τότε θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι το DUENDE κινείται με ταχύτητα

μικρότερη από εκείνη που του επέτρεπε να πλανάρει δηλαδή μικρότερη των 21 ν.κ. Άρα οι έννοιες ανασήκωμα πλώρης και ταχύτητα είναι αντιστρόφως ανάλογες. Δηλαδή χαμηλή ταχύτητα = ανασηκωμένη πλώρη, υψηλότερη ταχύτητα = χαμηλωμένη πλώρη.

4. Η πορεία πλεύσης μου ήταν από βορρά προς νότο και εισερχόμενος στη θαλάσσια ζώνη που παρεμβάλλεται μεταξύ της νησίδας Μονή και των δυτικών ακτών της Αίγινας, στη θέση Πέρδικα αντιλήφθηκα μηχανοκίνητο σκάφος να κινείται από τη θέση Πέρδικα προς τη νήσο Μονή, δηλαδή επί πορείας από Ανατολή προ Δύση. **Ποτέ δεν πίστεψα ότι σκάφος κινούμενο αριστερά μου θα περάσει από την πλώρη μου.**

Η πορεία μου ήταν σταθερή, χωρίς να έχω τον οποιοδήποτε λόγο να πραγματοποιήσω τον οποιοδήποτε αιφνίδιο ελιγμό, αφού άλλωστε μετέβαινε για λόγους αναψυχής με φίλους σε κόλπο της νησίδας Μονής.

Προς διευκόλυνση Σας επισυνάπτω χάρτη της περιοχής από τον ιστότοπο google maps, με αναγραφή επί του χάρτη των σημείων εκκίνησης και τελικού προορισμού των δύο σκαφών (ΝΤΟΥΕΝΤΕ και ΑΝΤΩΝΙΑ), καθώς και χάραξη (με κόκκινο) κατά προσέγγιση της πορείας του σκάφους που κυβερνούσα.

5. Όπως προκύπτει από τον ανωτέρω χάρτη το σκάφος ANTONIA ευρίσκεται αριστερά της πορείας μου, ενώ το σκάφος ANTONIA με έβλεπε προς τη δεξιά του πλευρά.

Σύμφωνα με τον κανονισμό 15 του Διεθνή Κανονισμού για την Αποφυγή Συγκρούσεων στη Θάλασσα (ΔΚΑΣ) «Όταν δύο μηχανοκίνητα πλοία διασταυρώνουν τις πορείες τους κατά τρόπο ώστε να υπάρχει κίνδυνος συγκρούσεως, το πλοίο που βλέπει το άλλο προς τη δεξιά του πλευρά, οφείλει να φυλάξει το άλλο, δηλαδή να απομακρυνθεί από την πορεία του άλλου. Εφόσον οι συνθήκες για τη συγκεκριμένη περίπτωση το επιτρέπουν, πρέπει να αποφεύγει να περνά από την πλώρη του άλλου πλοίου».

Δια τούτο ο ίδιος είχα τεταμένη την προσοχή μου κυρίως προς τα δεξιά σε περίπτωση που διασταυρωθώ με σκάφος που κινείται από την νησίδα Μονή προς την Πέρδικα και το οποίο όφειλα να φυλάζω ο ίδιος.

Ενώ, λοιπόν, το πλοίο μου βρισκόταν κοντά στην παράλλαξη για την σπηλιά της Φώκιας αντιλήφθηκα ξαφνικά την παρουσία ακριβώς λίγα μέτρα μπροστά από την πλώρη

την ύπαρξη άλλου σκάφους, **το οποίο διασταύρωνε την πορεία μου από τα αριστερά προς τα δεξιά.** Η αιφνίδια (κατά την αντίληψη μου) εμφάνιση του σκάφους ANTONIA αποτέλεσε και την αιτία της προσκρούσεως.

6. Ενεργώντας ενστικτωδώς τράβηξα τα χειριστήρια των μηχανών στη θέση «κράτει» αλλά αυτό δεν ήταν αρκετό για να ανακόψει αποτελεσματικά την πορεία του σκάφους DUENDE, το οποία συνέχισε να κινείται σε θέση πλαναρίσματος και επέπεσε επί των ξύλινων υπερκατασκευών της δεξιάς πλευράς του άλλου σκάφους και αφού τις συνέτριψε πέρασε πάνω από αυτό και προσθαλασώθηκε από την αντίθετη πλευρά του, ήτοι την αριστερή.

7. Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να επισημάνω ότι παρά το γεγονός ότι **ήθελα να βοηθήσω τους ναυαγούς που ευρίσκοντο στη θάλασσα ήταν αδύνατο να το πράξω** και τούτο αποδεικνύεται από τα κάτωθι.

Μετά την σύγκρουση και την προσθαλάσωση του DUENDE μερικά μέτρα αριστερά του ANTONIA το πρώτο βρέθηκε με στρεβλωμένες τις έλικες με αιφνίδια διακοπή των μηχανών με πολλά διαμπερή ανοίγματα στον πυθμένα του.

Υπό το κράτος του θαλάσσιου ρεύματος επιφανείας που επικρατούσε στην περιοχή το **DUENDE παρασύρθηκε μακριά από τη θέση των ναυαγών** και συνέχισε παρασυρόμενο προς τα βραχώδη αβαθή των ακτών της νήσου Μονή, στα οποία θα συνετρίβετο εάν δεν επενέβαιναν διασώστες.

Ο κίνδυνος βύθισης του DUENDE ήταν επίσης άμεσος ενώ οι επ' αυτού επιβαίνοντες ήσαν όλοι υπερήλικες.

Οι προσπάθειες επαναλειτουργίας των μηχανών του DUENDE από εμένα δεν απέδωσαν προφανώς λόγω σοβαρής βλάβης των μηχανών αλλά και του ηλεκτρολογικού δικτύου του σκάφους το οποίο οδήγησε σε κατάσταση black out.

Στο θαλάσσιο χώρο που κολυμπούσαν οι ναυαγοί έπλεε μεγάλος αριθμός σωσιβίων που είχαν διαφύγει από το βυθισμένο ANTONIA και είχε αναδυθεί στην επιφάνεια.

7.α. Ως γνωστόν τα ατομικά σωσίβια με τα οποία είναι εφοδιασμένα τα ιδιωτικά σκάφη αναψυχής δεν προσφέρονται για μακρινές ρίψεις γιατί είναι εξαιρετικά ελαφριά και δεν μπορούν να εκτοξευθούν. **Άλλωστε η εκτόξευση σωσιβίων από το παρασυρόμενο DUENDE αντίθετα προς τη φορά του ανέμου από υπερήλικες σε κατάσταση σοκ και πανικού δεν θα μπορούσε επ' ουδενί να έχει θετικά αποτελέσματα.**

Η διακοπή λειτουργίας των μηχανών του DUENTE και η παράσυρση του σκάφους λόγω των βορείων ανέμων σε αντίθετη πορεία από τους ναυαγούς κατέστησε αδύνατη τη συνδρομή μου προς τους ναυαγούς.

8. Αμέσως μετά το συμβάν κάλεσα προς συνδρομή γνωστό μου Πολυανίδα Ιωάννη και του ανέφερα ότι είχε ανατραπεί κάποια μεγάλη βάρκα και ότι το σκάφος μου έβαζε νερά και του ζήτησα να σπεύσει προς βοήθεια. Κατόπιν τα γεγονότα έλαβαν χώρα όπως τα περιγράφω στην από 17-8-2016 έκθεση εξέτασης κατηγορουμένου ενώπιον των αρμοδίων Λιμενικών Αρχών.

B. Νομικό μέρος

Κατά το άρθρο 277 Π.Κ. *«Όποιος με πρόθεση προκαλεί τη βύθιση ή την προσάραξη πλοίου τιμωρείται: α) με Φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα β) με Κάθειρξη, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο γ) με Κάθειρξη ισόβια ή πρόσκαιρη τουλάχιστον δέκα ετών, αν στην περίπτωση του στοιχείου β` επήλθε θάνατος.»*

Κατά το άρθρο 291 Π.Κ. *«Όποιος με πρόθεση διαταράσσει την ασφάλεια της σιδηροδρομικής ή της υδάτινης συγκοινωνίας ή της αεροπλοΐας, τιμωρείται: α) με Φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα β) με Κάθειρξη, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο γ) με Κάθειρξη, ισόβια ή πρόσκαιρη, τουλάχιστον δέκα ετών, αν στην περίπτωση του στοιχείου β` επήλθε θάνατος.»*

1. Ο Ποινικός Κώδικας δίνει, με τη διάταξη του άρθρου 27§1 εδ. β', το νομοθετικό ορισμό του ενδεχόμενου δόλου.

Ενδεχόμενος δόλος, ή κυριολεκτικά δόλος αποδοχής του ενδεχομένου,¹ υπάρχει στην περίπτωση που ο δράστης δεν επιδιώκει μεν το εγκληματικό αποτέλεσμα, αλλά αποβλέποντας σε κάτι άλλο, προβλέπει ότι η εκπλήρωση της επιδίωξής του θα έχει ενδεχόμενη (πιθανή) συνέπεια την πραγμάτωση του εγκληματικού αποτελέσματος και, παρ'

¹ Μαγκάκης, Γ.Α. Ποινικό Δίκαιο: Διάγραμμα Γενικού μέρους, Τεύχος Β', Αθήνα: Παπαζήσης, 1981, σ. 283

όλα αυτά, προχωρεί στην τέλεση της πράξεώς του. Ψυχολογικά, δηλαδή, αποδέχεται την πραγμάτωση του εγκληματικού αποτελέσματος και με αυτή την έννοια το «θέλει».²

Μορφή όμως υπαιτιότητας (προσωπική δηλαδή στάση του δράστη έναντι του εγκληματικού αποτελέσματος της πράξης του), αποτελεί σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 28 ΠΚ και η **αμέλεια**, ή άλλως, έλλειψη της προσήκουσας προσοχής, η οποία συντέλεσε είτε στην μη πρόβλεψη του εγκληματικού αποτελέσματος (καλούμενη τότε αμέλεια «άνευ συνειδήσεως»), είτε στην πρόβλεψή του με τρόπο ανεπαρκή και βουλητικά ελαττωματικό, ώστε λαθεμένα να επικρατήσει στο δράστη η ελπίδα ότι θα το αποφύγει («ενσυνείδητη αμέλεια»)³.

Η τελευταία μορφή της αμέλειας συνορεύει προς τον δόλο, έχοντας–πιο συγκεκριμένα–κοινό με τον ενδεχόμενο δόλο, το στοιχείο της πρόβλεψης από τον δράστη του εγκληματικού αποτελέσματος ως δυνατού.⁴

Για την ακριβή οριοθέτηση του ενδεχόμενου δόλου και κυρίως για τη διάκρισή του από την ως άνω εννοιολογικά όμορη έννοια της ενσυνείδητης αμέλειας (διάκριση σημαντικότητας, καθώς οδηγεί στη διαφοροποίηση της αντιστοιχούσας ποινικής ευθύνης), έχουν κατά καιρούς υποστηριχθεί διάφορες θεωρίες⁵, από τις οποίες επικράτησε η «**θεωρία της εγκληματικής επιδοκμασίας**» (“*Billigungstheorie*”), που εισήγαγε στην ελληνική ποινική επιστήμη ο Χωραφάς και την οποία ακολουθεί και ο Ποινικός μας κώδικας, όπως προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 27.

Σύμφωνα με αυτήν, στην περίπτωση του ενδεχόμενου δόλου, το εγκληματικό αποτέλεσμα τελεί σε ψυχικό σύνδεσμο προς το εγώ του δράστη, δηλαδή ο δράστης επιδοκμάζει εκείνο το οποίο η έννομος τάξη αποδοκμάζει. Πιο συγκεκριμένα, εκδηλώνει την καταφρόνησή του προς τα έννομα αγαθά ερχόμενος σε ενεργή αντίθεση με την έννομη τάξη.⁶ **Προβλέπει** το εγκληματικό αποτέλεσμα ως ενδεχόμενη συνέπεια της πράξης του, το **αποδέχεται** και ενεργεί, έστω και αν επέλθει τούτο.⁷

Σε αντίθεση με τις περιπτώσεις του ενδεχόμενου δόλου, στην ενσυνείδητη αμέλεια, η διάθεση του δράστη απέναντι στα έννομα αγαθά που επαπειλούνται δεν είναι εχθρική ή

² Μαγκάκης, όπ. π., σ. 281 επ.

³ Μαγκάκης, όπ. π., σ. 291

⁴ Χωραφάς, Ν. Α., Ποινικόν Δίκαιον, Τόμος Α΄, Έκδοση 9η, Αθήνα: Σάκκουλας 1978, σ. 277

⁵ Διατυπώθηκαν η «θεωρία της δυνατότητας» (“*Möglichkeitstheorie*”), η θεωρία της «πιθανότητας» (“*Wahrscheinlichkeitstheorie*”), η θεωρία της «αδιαφορίας» (“*Gleichgültigkeitstheorie*”), καθώς και η θεωρία της «αποδοχής του εγκληματικού αποτελέσματος».

⁶ Χωραφάς, όπ. π., σ. 275-276.

⁷ Χωραφάς, όπ. π., σ. 255, βλ. εξίσου Μανωλεδάκης, Ι., Ποινικό Δίκαιο: Επιτομή Γενικού Μέρους, Έκδοση Β΄, Θεσσαλονίκη: Σάκκουλας, 1989, σ. 145.

αρνητική, αλλά αδιάφορη.⁸ Επομένως, όταν με τη στάση του εκδηλώνει απλώς αδιαφορία ή «αφροντιστίαν περί την διαφύλαξιν των εννόμων αγαθών»,⁹ η συμπεριφορά του δράστη υπάγεται σαφώς στην έννοια της ενσυνείδητης αμέλειας.

Η αποδοχή του αξιόποινου αποτελέσματος από το δράστη ως καλυπτόμενο από τη σχετική επιθυμία αυτού, αποτελεί την ειδοποιό διαφορά του ενδεχόμενου δόλου από την ενσυνείδητη αμέλεια, όπου το αποτέλεσμα σαφώς αποκρούεται ως μη επιθυμητό. **Οτιδήποτε άλλο, πλην της επιδοκίμασias και αποδοχής του αποτελέσματος, εντάσσεται στην έννοια της εν συνειδήσει αμέλειας, η οποία διαφέρει ακριβώς, κατά το ότι ο υπαίτιος ΔΕΝ ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ το προβλεφθέν από αυτόν αποτέλεσμα, μάλιστα, πράττει, διότι πιστεύει ότι θα το αποφύγει.**¹⁰

Ο ενδεχόμενος δόλος και η ενσυνείδητη αμέλεια έχουν κοινό το διανοητικό τους συστατικό, δηλαδή την πρόβλεψη του εγκληματικού αποτελέσματος ως ενδεχόμενου (τη συνείδηση ενδεχόμενης πλήρωσης της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος). Η διάκριση τους συνιστά ένα από τα λεπτότερα και περισσότερο εριζώμενα ζητήματα του ποινικού δόγματος, αφού το κριτήριο θα πρέπει να αναζητηθεί στη σκοτεινή και δυσδιάκριτη περιοχή της βούλησης της εσωτερικής – προσωπικής, θετικής ή αρνητικής «στάσης» του δράστη απέναντι στην εξέλιξη των πραγμάτων.

2. Για την θεμελίωση του ενδεχόμενου δόλου απαιτείται η κατάφαση τόσο του γνωστικού, όσο και του βουλευτικού στοιχείου. Όπως προκύπτει από το γράμμα της διατάξεως του άρθ. 27 Π.Κ., ο ενδεχόμενος δόλος προϋποθέτει “γνώση και θέληση” πραγμάτωσης των στοιχείων της αντικειμενικής υποστάσεως ορισμένου εγκλήματος, όπως γίνεται δε ομοφώνως δεκτό στην θεωρία¹¹, η γνώση συμμετέχει **ισότιμα** με την **βούληση** στον προσδιορισμό της έννοιας του ενδεχόμενου δόλου και **πρέπει να διαπιστώνεται, δηλαδή να αποδεικνύεται.**

Για την κατάφαση ή μη του ενδεχόμενου δόλου τα Δικαστήρια έχουν προβεί σε **χρήση των ενδεικτών.** Η εισαγωγή των ενδεικτών στο ελληνικό ποινικό δίκαιο πραγματοποιήθηκε με τις μελέτες του Χ. Μυλωνόπουλου: Διαθετικές έννοιες και Ποινικό Δίκαιο, (Υπέρ 1993, 243 επ.) και Ενδεχόμενος Δόλος και Fuzzy Logic (ΠοινΛογ 2003, 451), έχοντας ως στόχο να αναδείξει τα εμπειρικά εκείνα δεδομένα, όπως αυτά πηγάζουν από την καθημερινή πραγματικότητα, τα οποία μας βοηθούν να συναγάγουμε τα λογικά εκείνα

⁸ Μανωλεδάκης, όπ. π., σ. 153.

⁹ Χωραφάς, όπ. π., σ. 275-276.

¹⁰ Χωραφάς, όπ. π., σ. 277

¹¹ Βλ. π.χ. Γάφος, ΠοινΔ, Β', 1975, σελ. 289· Γεωργάκης / Χαραλαμπάκης, ΠοινΔικ, 1991, σελ. 225.

συμπεράσματα ως προς την πλήρωση στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης μια εγκληματικής πράξης. Ειδικά δε ως προς το ερευνώμενο ζήτημα του ενδεχόμενου δόλου, χρήσιμη είναι η ανάδειξη εκείνων **των ενδεικτών** – δηλαδή των εμπειρικών εκείνων κριτηρίων – από τα οποία μπορούμε ευλόγως να συμπεράνουμε ότι ο δράστης όντως αποδέχτηκε το εγκληματικό αποτέλεσμα και αντιστοίχως **των αντεδεικτών** εκείνων που συνεπάγονται τον αποκλεισμό ύπαρξης ενδεχόμενου δόλου στο πρόσωπο του δράστη.

Σε ό,τι αφορά την μέσω ενδεικτών ανίχνευση του βουλητικού στοιχείου είναι σημαντική η παγία θέση του γερμανικού Ακυρωτικού, το οποίο αξιώνει από τα δικαστήρια της ουσίας να εξετάζουν προσεκτικά την προσωπικότητα του δράστη καθώς και όλες εκείνες τις περιστάσεις που έπαιξαν ρόλο στην διαμόρφωση του εγκληματικού συμβάντος: «Κατά τούτο, είναι επιβεβλημένη η **συνολική εξέταση όλων των αντικειμενικών και υποκειμενικών περιστάσεων τελέσεως** του εγκλήματος», επί παραδείγματι «από τον πρότερο βίο του δράστη αλλά και από τις δηλώσεις του πριν από την πράξη, κατά την διάρκειά της ή και μετά το πέρας αυτής μπορούν να προκύψουν ενδείξεις για την στάση του σε σχέση με το προστατευόμενο έννομο αγαθό».¹²

Έτσι, από την Θεωρία και τη Νομολογία έχουν διαμορφωθεί και χρησιμοποιηθεί ως ενδείκτες και αντενδείκτες στοιχεία όπως είναι «ο συγκεκριμένος τρόπος επιθέσεως, η ψυχική κατάσταση του δράστη κατά την διάπραξη του εγκλήματος και τα κίνητρά του»,¹³ **η τυχόν ιδιοτέλεια του σκοπού που επιδιώκει ο δράστης**¹⁴ αλλά και η συμπεριφορά του δράστη μετά την τέλεση της πράξης του,¹⁵ π.χ. το αν καταβάλλει προσπάθειες ανάνηψης του θύματος ή, αντιθέτως, εξαφάνισης του πτώματός του· καθοριστική βοήθεια μπορεί να μας προσφέρει και η λήψη κάποιων αντιμέτρων για την αποφυγή του προβλεφθέντος ως ενδεχομένου να επέλθει αποτελέσματος, «το μέγεθος και η εγγύτητα του κινδύνου που διαγνώσθηκε από τον δράστη»,¹⁶ (άλλως η ιδιαίτερη -υψηλή- επικινδυνότητα της εγκληματικής συμπεριφοράς), καθώς και το επιχείρημα της **“μη-νοητής**

¹² Βλ. π.χ. *BGH StV* 1988, 93 με σχόλιο *Sessar*· *BGHSt* 36, 9· *BGH NStZ* 2002, 315 = ΠοινΧρ NB/1003· *BGH NJW* 2003, 836 = ΠοινΧρ ΝΓ/461· *Volk*, εις: FG-50 Jahre Bundesgerichtshof, Bd. IV, 2000, σελ. 746

¹³ *BGH NStZ-RR* 2000, 165 = ΠοινΧρ NA/92· *BGH NStZ-RR* 2003, 9 = ΠοινΧρ ΝΓ/82 με σχόλιο *Παπαγεωργίου - Γονατά*

¹⁴ Μελέτη Αγ. Κωνσταντινίδη, ΠοινΧρ 2007, σελ. σελ. 979, στοιχ. β'

¹⁵ Βλ. ιδίως *Philipps*, εις: FS-Roxin, σελ. 371· *Μυλωνόπουλο*, Ενδεχόμενος δόλος και fuzzy logic, υπό IV/4

¹⁶ *BGHSt* 36, 9

αυτοδιακινδύνευσης”¹⁷ άλλως της “αμοιβαιότητας του κινδύνου”¹⁸ του δράστη που εκτίθεται στον ίδιο κίνδυνο επελεύσεως του αποτελέσματος με το θύμα.

Η έννοια του δόλου, συντίθεται από το γνωστικό και το βουλητικό στοιχείο του προβλεφθέντος εγκληματικού αποτελέσματος και τα εν λόγω δυο στοιχεία είναι στενά συνδεδεμένα και ισότιμα μεταξύ τους, οπότε και **δεν αρκεί μόνον η γνώση του υψηλού κινδύνου επελεύσεως του εγκληματικού αποτελέσματος**, από τυχόν παραλείψεις του δράστη για να μεταβάλλει σε ενδεχόμενο δόλο μια βαριά ή ελαφρά, αδιακρίτως, παράβαση του οικείου καθήκοντος επιμελείας. Αλλά προσαπαιτείται και η διαπίστωση, ότι ο υπαίτιος, κατά την κρίσιμη χρονική στιγμή, δεν απώθησε από την συνείδησή του την παράσταση του εγκληματικού αποτελέσματος που **προέβλεψε και εντεύθεν το επιδοκίμασε**¹⁹.

3. Για την πλήρωση της υποκειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος του εμπρησμού απαιτείται πρόθεση και δη δόλος και ενδεχόμενος, ο οποίος ενέχει τη θέληση προκλήσεως πυρκαγιάς και τη γνώση ότι εξ αυτής δημιουργείται κίνδυνος σε ξένα πράγματα ή σε άνθρωπο αποδεχόμενος και το αποτέλεσμα των κινδύνων αυτών.

4. Παρά τις διακυμάνσεις της νομολογίας σε περιπτώσεις οι οποίες απασχόλησαν την κοινή γνώμη, λόγω της έκτασης των συνεπειών της αξιόποινης συμπεριφοράς των δραστών, **παρατηρείται πλέον παγίωση** στις αποφάσεις τόσο των Δικαστηρίων ουσίας, όσο και του Α.Π., σύμφωνα με τις οποίες ορθώς προκρίνεται η εφαρμογή του άρθρου 28 Π.Κ., ήτοι της εξ αμελείας τελέσεως της πράξεως, έναντι της εφαρμογής της εφαρμογής του άρθρου 27§1 εδ. β Π.Κ., ήτοι της εκ προθέσεως τελέσεως της πράξεως με ενδεχόμενο δόλο.

Κρίνεται, λοιπόν, σκόπιμο και αναγκαίο να εισφερθούν οι σχετικές αποφάσεις, σύμφωνα με τις οποίες προκρίθηκε η εφαρμογή της εξ αμελείας τελέσεως της πράξεως, παρά το γεγονός ότι είχε ασκηθεί δίωξη για τέλεση της πράξης εκ προθέσεως με ενδεχόμενο δόλο.

4. α. Σημαντικό νομολογιακό παράδειγμα για να τα τεθεί φραγμός στη νομολογιακή έξαρση περί εφαρμογής του ενδεχόμενου δόλου υπήρξε απόφαση σε Συμβούλιο του **Α.Π. 1661/2004** (Ποιν. Χρ. 2005, 328 επ.), το οποίο αναίρεσε το υπ’ αριθμ. 88/2003 Βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αιγαίου ως προς τις παραπομπές για ανθρωποκτονίες εκ προθέσεως στην υπόθεση του πλοίου **ΣΑΜΙΝΑ** για έλλειψη αιτιολογίας, τονίζοντας ότι ο ενδεχόμενος δόλος «...*συντίθεται από το γνωστικό και το βουλητικό στοιχείο του προβλεφθέντος εγκληματικού αποτελέσματος, που είναι ισότιμα και στενά συνδεδεμένα μεταξύ τους, οπότε δεν*

¹⁷ Έτσι ο Βαθιώτης, Ο “κολοβός” ενδεχόμενος δόλος στην ελληνική νομολογία, ΠοινΧρ ΝΓ/179

¹⁸ Έτσι ο Μυλωνόπουλος, Ενδεχόμενος δόλος και fuzzy logic – Μια προσπάθεια διαθετικής ανάλυσης, τιμ. τόμος Ν. Ανδρουλάκη, 2003/452

¹⁹ ΣυμβΠλημΑθ 2161/2005 ΠοινΧρ 2005, 1029, ΣυμβΑΠ 1661/2004 ΠοινΧρ 2005, σ. 328,

αρκεί μόνο η γνώση του υψηλού κινδύνου επελεύσεως του εγκληματικού αποτελέσματος, από τυχόν παραλείψεις του δράστη ή ελλείψεις ενός πράγματος...». Απαιτείται δε επιπλέον και «...η διαπίστωση ότι ο υπαίτιος κατά την κρίσιμη χρονική στιγμή δεν απώθησε από τη συνείδηση του την παράσταση του εγκληματικού αποτελέσματος που προέβλεψε και εντεύθεν το επιδοκίμασε...». Αναιρέθηκε δε το προσβαλλόμενο βούλευμα γιατί δεν υπήρχε αιτιολογία ως προς το βουλευτικό στοιχείο του ενδεχόμενου δόλου που κατά τον ΑΠ δεν μπορεί να καταφαθεί «...όταν δεν προκύπτει κάποιο λογικό κίνητρο του υπαιτίου προς διάπραξη ενός σοβαρού εκ δόλου εγκλήματος (δηλαδή η επιδίωξη κάποιου σημαντικού σκοπού για τον οποίο ο δράστης συμβιβάζεται με την πραγμάτωση του κινδύνου) ή όταν ο δράστης καθίσταται και ο ίδιος, εν δυνάμει, θύμα της σχετικής εγκληματικής πράξης ή παράλειψης...»

4. β. Προς την ίδια κατεύθυνση κινήθηκε και η απόφαση σε Συμβούλιο του **Α.Π. 601/2008** (Ποιν. Δικ. 2008, 1393), αναφορικά με το αυτοκινητικό ατύχημα στα **Τέμπη**, το οποίο και ανείρεσε το προσβαλλόμενο υπ' αριθμ. 326/2007 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Λάρισας λόγω ελλιπούς αιτιολογίας. Ως προς τον ενδεχόμενο δόλο του Προέδρου του Δ.Σ. και του Διευθύνοντος Συμβούλου της εταιρείας που ήταν υπεύθυνη για τη μεταφορά του φορτίου του μοιραίου φορτηγού που συγκρούστηκε με το σχολικό λεωφορείο (και δη για την υπερφόρτωση του οχήματος), χαρακτηριστικά αναφέρει ότι η παραδοχή ότι *“...οι κατηγορούμενοι τέλεσαν την πράξη της διατάραξης της συγκοινωνίας, καθόσον γνώριζε ο καθένας από αυτούς ως ενδεχόμενο ότι από τις παραλείψεις του η οδήγηση του συρμού και η μεταφορά του φορτίου με το συγκεκριμένο τρόπο θα καθιστούσε τη συγκοινωνία πολύ επικίνδυνη...”* και ότι *“...αποδέχθηκαν δε ένα τέτοιο κίνδυνο με την έννοια ότι συγκατατέθησαν και επέτρεψαν την εκτέλεση του μοιραίου για τους 21 μαθητές δρομολογίου...”*, δεν αρκεί για τη στοιχειοθέτηση του ενδεχόμενου δόλου τους. Δηλαδή, σύμφωνα με την απόφαση σε Συμβούλιο αυτή του ΑΠ, **δεν αρκεί για τη στοιχειοθέτηση του ενδεχόμενου δόλου μόνη η αναφορά του υποτιθέμενου ιδιοτελούς σκοπού, χωρίς να ληφθούν υπόψη οι οικονομικές δυσμενείς συνέπειες στην εταιρεία των κατηγορούμενων εξ αιτίας του ατυχήματος**. Επανέρχεται δε η άποψη ότι το στοιχείο της αποδοχής στον ενδεχόμενο δόλο δεν προκαθορίζεται από το βαθμό της πιθανότητας με τον οποίο προβλέφθηκε το εγκληματικό αποτέλεσμα, ούτε ότι ο δράστης προχώρησε σε αυτό, παρότι προείδε αυτό ως πιθανό, αλλά καθορίζεται από το ότι κατά τη κρίσιμη χρονική στιγμή ο

υπαίτιος δεν απώθησε από τη συνείδηση του την παράσταση του εγκληματικού αποτελέσματος, που προέβλεψε και έτσι αποδέχθηκε²⁰.

Αναφέρεται χαρακτηριστικά: «...Στην περίπτωση, δηλαδή, του ενδεχόμενου δόλου, πρέπει, για την πληρότητα της αιτιολογίας να αναφέρονται πραγματικά περιστατικά, από τα οποία να προκύπτει, λογικό κίνητρο του υπαιτίου προς διάπραξη του εγκλήματος και δεν αρκεί η αναφορά της πιθανότητας με την οποία ο δράστης προέβλεψε το εγκληματικό αποτέλεσμα, ως ενδεχόμενη συνέπεια της πράξεώς του, ούτε η αναφορά ότι ο δράστης, παρά την ανωτέρω πρόβλεψή του, προχώρησε στην τέλεση της πράξεως (ενέργεια ή παράλειψη), χωρίς να λάβει υπόψη του την ανωτέρω πρόβλεψη...Επί τη βάση των προδιαληφθέντων, δεν συντρέχει περιπτώσεις ενδεχομένου δόλου, όταν δεν δύναται, κατ' αντικειμενικήν κρίσιν, να καταφαθή και το βουλευτικό στοιχείον προθέσεως, όπως συμβαίνει όταν δεν προκύπτει οιοδήποτε λογικόν κίνητρον του υπαιτίου προς διάπραξιν ενός εκ δόλου εγκλήματος...Δηλ. επιδίωξη κάποιου σημαντικού σκοπού για χάρη του οποίου ο δράστης συμβιβάζεται με την πραγμάτωση του κινδύνου, όταν μάλιστα ο τελευταίος είναι σημαντικός, όταν δηλ. το έγκλημα είναι σοβαρό...»

4. γ. Ιδιαίτερης σημασίας είναι το υπ' αριθμ. **2311/2009** Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών (ΝΟΜΟΣ) που αφορά στο αεροπορικό ατύχημα της εταιρείας **HELIOS** αφού δέχτηκε ότι: «...ως προς την κατηγορία της ανθρωποκτονίας με ενδεχόμενο δόλο δεν προέκυψαν πραγματικά περιστατικά από τα οποία να τεκμαίρεται το βουλευτικό στοιχείο του ενδεχόμενου δόλου αυτών των κατηγορουμένων, δηλαδή η αποδοχή από αυτούς του εγκληματικού αποτελέσματος, και, ειδικότερα ότι είχαν εναργή στη συνείδηση τους την παράσταση του και δεν την απώθησαν από τη συνείδηση τους, αλλά επιδοκίμασαν αυτό το αποτέλεσμα και το αποδέχθηκαν, αφού, όπως προαναφέρθηκε, αυτό το στοιχείο δεν τεκμαίρεται μόνο από την μεγάλη πιθανότητα επέλευσης του αξιόποινου αποτελέσματος ως συνέπεια των παραλείψεων των κατηγορουμένων, αλλά πρέπει να υπάρχουν και ενδείκτες αυτής της αποδοχής. Όμως, τέτοιο ενδείκτη δεν αποτελεί στη συγκεκριμένη περίπτωση, η συστηματική επιδίωξη της εταιρείας και, κατ' επέκταση, και των τριών πρώτων κατηγορουμένων, για όσο το δυνατόν μεγαλύτερη κερδοφορία με το μικρότερο δυνατό οικονομικό κόστος σε βάρος ακόμα και του τομέα της ασφαλείας πτήσεων, που δημιούργησε πλημμέλειες σχετικές με τη λειτουργία της εταιρείας....» «.....Αυτός ο τρόπος λειτουργίας της, ως εταιρείας χαμηλού κόστους, που προέτασσε την επιδίωξη της μεγαλύτερης δυνατής ανταγωνιστικότητας της ως πρώτη προτεραιότητα της εταιρείας σε σχέση με την

²⁰ Ομοίως **334/2004 ΜΟΔ** Αθ. ΠοινΔικ 2005, 173, Υπόθεση **Ricomex** «.....Από τα προσκομιζόμενα αποδεικτικά στοιχεία δεν προέκυψε δόλια προαίρεση των κατηγορουμένων, υπό τη μορφή του ενδεχόμενου δόλου. Ειδικότερα, δεν αποδείχθηκε ότι οι κατηγορούμενοι πρόβλεψαν την κατάρρευση του κτιρίου της Ricomex ΑΕ, ως ενδεχόμενη συνέπεια των ως άνω πλημμελών κατασκευών και προέβλεψαν σε αυτές, έστω και αν επερχόταν η κατάρρευση του κτιρίου...»

ανάπτυξη του τομέα της ασφάλειας, με τον οποίο η εταιρεία εξοικονομούσε σημαντικά χρηματικά ποσά, ο ιδιοτελής σκοπός τους της επίτευξης μεγαλύτερου κέρδους δεν κρίνεται ότι ήταν ικανός να τους ωθήσει να συγκατατεθούν, έστω και με την εκδοχή του συμβιβασμού, σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο εγκληματικό αποτέλεσμα, αφού το κέρδος αυτό προδιαγραφόταν υποδεέστερο των σοβαρών συνεπειών του συγκεκριμένου αποτελέσματος, δηλαδή του κινδύνου αποστέρησης της προσωπικής τους ελευθερίας καθώς και του αφανισμού της περιουσίας τους και της διακοπής λειτουργίας της εταιρείας και αντίκειται στην λογική έμφρονων ανθρώπων να επιλέξουν μία καταστροφική γι' αυτούς συμπεριφορά έναντι κάποιου πρόσκαιρου κέρδους.....».

4. δ. Στο ίδιο συμπέρασμα καταλήγει και το υπ' αριθμ. 9/2012 Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Νάξου (αδημοσίευτη υπόθεση SEA DIAMOND), σύμφωνα με την οποία οι κατηγορούμενοι «...δεν είχαν λογικά όφελος ή άλλο κίνητρο να συντελέσουν με πρόθεση στην πραγμάτωση του κινδύνου της διατάραξης της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας. Και τούτο διότι η υιοθέτηση μια τέτοιας συμπεριφοράς θα ζημίωνε ιδιαίτερα τον καθένα από αυτούς στη σφαίρα της επαγγελματικής δραστηριοποίησης του, ενώ από πλευράς της διαχειρίστριας CORE MARITIME LTD η δυσφήμιση της εταιρείας, αλλά και οι οικονομικές επιπτώσεις από την επέλευση του κινδύνου θα ήταν τεράστιες και δυσανάλογες οποιουδήποτε άλλου υποθετικού οικονομικού κινήτρου...».

➤ Στην υπό κρίση περίπτωση, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτει ότι γνώριζα και θέλησα τη διατάραξη της ασφάλειας των συγκοινωνιών και την πρόκληση ναυαγίου, ούτε απεδείχθη συμπεριφορά μου διαταρακτική της ασφάλειας της υδάτινης συγκοινωνίας.

Δεν μπορεί να γίνεται λόγος αναφορικά με τυχόν ενδεχόμενο δόλο μου, διότι η **κατάφαση του βουλευτικού στοιχείου προσκρούει αναμφισβήτητα στον αντενδείκτη της μη νοητής αυτοδιακινδύνευσης άλλως αμοιβαιότητας του κινδύνου.**

Συγκεκριμένα, η από μέρους μου αποδοχή του κινδύνου που κατά το κατηγορητήριο προκλήθηκε από την φερόμενη ως συνιστώσα τα αδικήματα της διατάραξης ασφάλειας συγκοινωνιών και προκλήσεως ναυαγίου συμπεριφορά μου, **ισοδυναμεί με την προ της προσκρούσεως αποδοχή του αυτού κινδύνου για τον εαυτό μου ως επιβαίνοντα σε ένα εκ των πλοίων τα οποία συγκρούστηκαν!**

Στο πρόσωπό μου δεν μπορεί επίσης να διαγνωστεί ο οποιοσδήποτε ιδιοτελής οικονομικός ή άλλος σκοπός για την πρόκληση των ανωτέρω αδικημάτων, αφού επρόκειτο για πλεύση αναψυχής με συνεπιβάτες φίλους μεγάλης ηλικίας και ουδέν όφελος

εξαρτούσα. Ελλείπει δηλαδή το απαιτούμενο στοιχείο του ΛΟΓΙΚΟΥ ΚΙΝΗΤΡΟΥ για τη διάπραξη τέτοιων κακουργηματικών πράξεων. Όλοι οι ενδείκτες που γίνονται δεκτοί από τη θεωρία και τη νομολογία για την κατάγνωση της τέλεσης των ανωτέρω αξιόποινων πράξεων με ενδεχόμενο δόλο ελλείπουν στο πρόσωπό μου. Σε καμία περίπτωση δεν προέβλεψα το ενδεχόμενο της προσκρούσεως και παρά ταύτα το αποδέχθηκα και αδιαφόρησα για αυτό.

Γ. Μη πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 282 Κ.Π.Δ.

Η παντελής, λοιπόν, έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων, ικανών να στοιχειοθετήσουν τις τόσο σοβαρές και σημαντικές αποδιδόμενες σε βάρος μου κατηγορίες **κακουργηματικού** χαρακτήρα, καθιστά σαφές κατά συνέπεια ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την επιβολή σε εμένα περιοριστικών όρων, αφού μετά βεβαιότητας θα προσέλθω ενώπιον των Δικαστικών Αρχών όποτε τούτο χρειαστεί για να αποδείξω την αλήθεια των γεγονότων. Σε κάθε περίπτωση αιτούμαι τον κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση.

Η ηλικία μου, η επαγγελματική, κοινωνική και οικογενειακή μου κατάσταση δεν πρέπει να καταλείπει σε Εσάς καμία αμφιβολία ότι πάντα θα εμφανίζομαι ενώπιον των Δικαστικών Αρχών, όποτε καλούμαι προς τούτο.

Πολλώ δε μάλλον, **δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 282 παρ. 3 Κ.Π.Δ.** για την επιβολή σε εμένα του επαχθέστατου μέτρου της προσωρινής κρατήσεως και συγκεκριμένα:

1 : Δεν είμαι ύποπτος φυγής - Έχω γνωστή διαμονή - Δεν υπήρξα φυγόποινος ή φυγόδικος κατά το παρελθόν - Ουδέποτε προέβην σε προπαρασκευαστικές πράξεις που θα διευκόλυναν τη φυγή μου.

Η **διαμονή μου** είναι **γνωστή** στις Αρχές και ευρίσκεται, επί σειρά ετών στην Αθήνα επί της οδού Χάριτος αρ. 31, ενώ του θερινούς μήνες διαμένω στην Αίγινα.

Ουδέποτε απομακρύνθηκα από τον ανωτέρω τόπο διαμονής μου και ουδέποτε προέβην σε πράξεις που θα μπορούσαν να διευκολύνουν τη φυγή μου.

Ουδέποτε υπήρξα φυγόδικος ή φυγόποινος. Όποτε, μου έχει ζητηθεί από τις Ελληνικές Δικαστικές Αρχές να εμφανιστώ ενώπιον τους, πράττω τούτο άμεσα. Κατά συνέπεια, δεν υφίστανται καν υπόνοιες φυγής μου, που να δικαιολογούν την επιβολή του επαχθέστατου μέτρου της προσωρινής κρατήσεως.

Ανά πάσα στιγμή θα βρίσκομαι στη διάθεση τόσο των Δικαστικών Αρχών όσο και των Αστυνομικών Αρχών, σκοπεύοντας να είμαι παρών σε όλη την ποινική διαδικασία, για να αποδείξω την αλήθεια των γεγονότων.

Μάλιστα, αμέσως μετά το συμβάν, όπως προκύπτει από το σχετικό έγγραφο του Λιμεναρχείου Αίγινας προσήλθα ΑΥΘΟΡΜΗΤΩΣ ενώπιον των αρμοδίων λιμενικών οργάνων για να θέσω εαυτόν ενώπιον των αρμοδίων ανακριτικών αρχών και να συνδράμω το έργο τους στην ανακάλυψη της αλήθειας. Άλλωστε, ήμουν και είμαι ακόμη συντετριμμένος από το τραγικό αυτό περιστατικό και μοναδικό μου μέλημα είναι να συνδράμω τόσο τις Δικαστικές Αρχές. Κυρίως, όμως επιθυμώ να συνεισφέρω με κάθε πρόσφορο μέσο τα θύματα και του συγγενείς αυτών.

Μοναδικό μου μέλημα είναι να απαλύνω τον πόνο των συγγενών των αδικοχαμένων, καθώς και ο ίδιος έχω βιώσει σε ατυχές περιστατικό την απώλεια του γιού μου.

2 : Δεν υπάρχουν σε βάρος μου καταδίκες για ομοειδείς πράξεις και δεν θεμελιώνεται πιθανότητα τέλεσης αδικημάτων στο μέλλον.

Έχω λευκό ποινικό μητρώο και δεν υπάρχουν καταδίκες μου, ούτε καν έχει ποτέ ασκηθεί σε βάρος μου ποινική δίωξη για πράξεις ομοειδείς με αυτές που κατηγορούμαι.

Μάλιστα, είμαι κυβερνήτης ταχυπλόου σκάφος από το έτος 1971 χωρίς ποτέ να έχω προξενήσει το οποιοδήποτε ατύχημα.

Για το λόγο αυτό δεν μπορεί να θεμελιωθεί σε βάρος μου όχι μόνο πιθανότητα, αλλά έστω και απλή υπόνοια διάπραξης εγκλημάτων στο μέλλον. **Σε κάθε περίπτωση δεν έχω καμία απολύτως πρόθεση να κυβερνήσω ξανά ταχύπλοο σκάφος και θα παραδώσω όπου μου ζητηθεί η άδεια χειριστή ταχυπλόου σκάφους.**

Η προσωρινή κράτησή μου θα είναι τελειώς περιττή και διόλου αναγκαία, για την εξασφάλιση αφενός της παρουσίας μου στο δικαστήριο και της συμμόρφωσής μου στην εκδοθησομένη απόφαση και αφετέρου της μη τέλεσης εκ μέρους μου αδικημάτων στο μέλλον.

3 : Έλλειψη ενδείξεων τελέσεως κακουργήματος σε βάρος μου – Ο πρότερος βίος μου και τα χαρακτηριστικά της πράξης για την οποία κατηγορούμαι δεν θεμελιώνουν την παραμικρή πιθανότητα ή υπόνοια διάπραξης αδικημάτων στο μέλλον.

Από κανένα στοιχείο της δικογραφίας ή της προσωπικότητάς μου δεν προκύπτει ότι εφόσον παραμείνω ελεύθερος και μετά την απολογία μου, προτίθεμαι να διαπράξω άλλες αξιόποινες πράξεις, αφού άλλωστε μέχρι σήμερα ουδεμία παρόμοια πράξη ούτε έχω διαπράξει, ούτε καν έχω κατηγορηθεί.

Η όλη μου πολιτεία, η απόλυτα σύννομη ως τώρα διαδρομή μου σε προσωπικό και επαγγελματικό επίπεδο, ΔΕΝ καταλείπει την παραμικρή αμφιβολία ως προς το ότι **ΟΥΔΕΜΙΑ ΕΝΔΕΙΞΗ** για τέλεση στο μέλλον από εμένα αξιόποινων πράξεων υφίσταται, συμφώνως με τον χαρακτήρα και την προσωπικότητά μου.

Άλλωστε, πάντοτε εργαζόμουν σκληρά για την εξασφάλιση των προς των ζην ασκώντας εμπορική δραστηριότητα, ενώ πλέον τυγχάνω συνταξιούχος.

Επιπλέον συμμετέχω ως εταίρος σε ίδρυμα για την παροχή κοινωφελούς έργου και έχω αναπτύξει έντονη φιλανθρωπική δράση τόσο προσωπική όσο και μέσω του ανωτέρου ιδρύματος.

Ενδεικτικώς αναφέρω ότι έχει πραγματοποιηθεί δωρεά δύο ειδικών αναπηρικών αμαξιδίων, δύο κρεβατιών ειδικών - νοσοκομειακών και ενός αναβατήρα. Τα παραπάνω δωρήθηκαν για δυο διαφορετικές περιπτώσεις νέων με βαριές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις έπειτα από ατυχήματα με μηχανάκια. Σε μια εκ των περιπτώσεων καταβάλλεται και μηνιαίως χρηματικό ποσό για κάλυψη εξόδων.

Έχει πραγματοποιηθεί στήριξη ουσιοεξαρτημένης μέσω της κάλυψης σε τρεις περιπτώσεις εξόδων ιδιωτικών κλινικών απεξάρτησης. Επίσης, καταβάλλεται μηνιαίως ποσό σε ψυχολόγο για την παρακολούθηση και στήριξη της ανωτέρω κοπέλας.

Σε άλλη περίπτωση καταβάλλεται επί τρία έτη μηνιαίως ποσό για τη ψυχολογική στήριξη κοπέλας που πάσχει από σκλήρυνση κατά πλάκας.

Σε άλλη περίπτωση καταβάλλεται επί ένα έτος το αναγκαίο χρηματικό ποσό για την κάλυψη των εξόδων του μισθώματος οικίας στην Αθήνα σε πάσχουσα από καρκίνο, προκειμένου να βρίσκεται κοντά στους θεράποντες ιατρούς της.

Κατά το παρελθόν καλύφθηκαν τα ιατρικά έξοδα οφθαλμολογικών εγχειρήσεων και στους δύο οφθαλμούς νεαρού με σοβαρό πρόβλημα οράσεως.

- Τυχόν προσωρινή κράτηση θα επιφέρει σε εμένα σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη της υγείας μου.

Όπως προκύπτει από σχετική ιατρική βεβαίωση, αλλά και από τα λοιπά προσκομιζόμενα ενόπιον Σας ιατρικά πιστοποιητικά πάσχω από σύνδρομο αποφρακτικής άπνοιας ύπνου, αρτηριακή υπέρταση, συμφορητική καρδιακή ανεπάρκεια και χρόνια νεφρική ανεπάρκεια. Λαμβάνω χρονίως φαρμακευτική αγωγή και χρησιμοποιώ μηχανήμα ύπνου (autoCPAP) με παράλληλη χρήση οξυγόνου σε παροχή 3 λίτρα ανά λεπτό κατά τις ώρες του ύπνου από τριετίας. Η καθημερινή χρήση των παραπάνω (μηχάνημα ύπνου και οξυγόνο) είναι απαραίτητα για την επιβίωσή μου.

Από την ανάγνωση των εισαγωγών που έχω διενεργήσει στο νοσοκομείο ΥΓΕΙΑ προκύπτουν και αποδεικνύονται τα σοβαρά νεφρικά, καρδιακά και πνευμονολογικά μου προβλήματα, τα οποία υπό καθεστώς κράτησης δεν θα αντιμετωπιστούν επαρκώς, θα επιδεινωθούν και θα οδηγήσουν σε ανεπανόρθωτη βλάβη της υγείας και σε κίνδυνο της ζωής μου. Εάν δεν μου χορηγείται οξυγόνο και δεν κάνω χρήση των αναγκαίων ιατρικών μηχανικών βοηθημάτων κινδυνεύω να υποστώ ανακοπή καρδιάς στον ύπνο μου ή εγκεφαλικό επεισόδιο.

Τελευταία, μάλιστα, εισαγωγή μου στο νοσοκομείο έλαβε χώρα την 8-8-2016, λόγω καρδιοαναπνευστικής ανεπάρκειας και εξήλθα την 10-8-2016. Αντίστοιχες εισαγωγές είναι διαρκείς και συχνές είτε λόγω καρδιακή κάμψης και βαριάς καρδιοαναπνευστικής ανεπάρκειας, είτε λόγω οιδημάτων και φλεγμονής των κάτω άκρων. Μόνο εξειδικευμένα νοσηλευτικά ιδρύματα και ιατροί μπορούν να αντιμετωπίσουν τα συνεχή προβλήματα υγείας μου και φυσικά η ανάγκη μου για συνεχή ιατρική - νοσοκομειακή παρακολούθηση δεν μπορεί να ικανοποιηθεί σε καθεστώς κρατήσεως. Πρέπει να εισέρχομαι σε νοσοκομείο σε τακτά χρονικά διαστήματα για την αντιμετώπιση των σοβαρότατων προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζω από ετών παραμένοντας στο νοσοκομείο, λαμβάνοντας την κατάλληλη φαρμακευτική αγωγή, δεδομένου ότι λόγω της σοβαρότητας των προβλημάτων της υγείας μου αυτά δεν μπορεί να αντιμετωπιστούν με παραμονή μου κατ' οίκον.

Επειδή με βάση τα ανωτέρω προέκυψε κατά τρόπο σαφή και εμπειριστατωμένο ότι **δεν στοιχειοθετούνται οι κατηγορίες, ιδίως κακουργηματικού χαρακτήρα, όπως μου αποδίδονται, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς που εμπεριέχονται στο ιστορικό του παρόντος.**

Επειδή, αποκλειστικός σκοπός μου είναι να αποδείξω την αλήθεια των ισχυρισμών μου, και όχι φυσικά να αποφύγω κρυμμένος και κνηγημένος τη διαδικασία ενώπιον του μελλοντικού Δικαστηρίου.

Επειδή δεν είναι αναγκαία η επιβολή περιοριστικών όρων για τη διασφάλιση της εμφανίσεως μου ενώπιον των Δικαστικών Αρχών, πρόθεση μου είναι να εμφανίζομαι ενώπιον αυτών, όποτε καλούμαι σχετικώς.

Επειδή πολύ περισσότερο δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 282 παρ. 3 Κ.Π.Δ. για την επιβολή του επαχθούς μέτρου της προσωρινής κρατήσεως.

Επειδή το παρόν υπόμνημα μου είναι νόμιμο, βάσιμο και αληθές.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Α Ι Τ Ο Υ Μ Α Ι

Την δια βουλεύματος απαλλαγή μου για τις πράξεις όπως κατά το κατηγορητήριο μου αποδίδονται.

Πληρεξούσιους και Αντίκλητους Δικηγόρους μου, διορίζω τους Δικηγόρους Πειραιώς κ. Ιωάννη Θ. Ηρειώτη (Α.Μ.Δ.Σ.Π. 1547), κάτοικο Πειραιά, επί της Λεωφ. Ηρώων Πολυτεχνείου αρ. 42 – 44 και Κουτσούκο Ανάργυρο (Α.Μ.Δ.Σ.Π. 1327) κάτοικο Πειραιά επί της οδού Φίλωνος αρ. 53.

Πειραιάς, 19 Αυγούστου 2016
Μετά τιμής
Ο Απολογούμενος